Új cérnázóüzem épül, új gépeket szerelnek fel

az újszegedi szövőgyárban

Az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat az ország legnagyobb nehéztextilgyártó üzeme, s munkájának jelentősége túlnő a határokon. Különösen fontos tehát, hogy az egészében korszerűtlennek tekinthető gépparkját fokozatosan felújítsák, és új, modern technológiai folyamatokat honosítsanak meg a termelésben, hogy ezáltal javuljon a minőség, olcsóbb legyen az előállítás költsége s több árucikk hagyja el a gyár kapuit.

Műszaki fejlesztés

Kereken 16 millió forintot fordít műszaki fejlesztésre 1962-ben az újszegedi lenszövő. Pénzforrásként a beruházási keret, a felújítási, a műszaki fejlesztési, az exportfejlesztési alap, az önköltségcsökkentő bankhitel egyképpen szerepel. Az előzetes terv szerint már jövőre egymillió 300 ezer forint befektetésből, egy gazdasági évet tekintve pedig 3 millió 100 ezer forintot tesz ki a megtakarítás összege.

Nagy súlyt fektetnek a cérnázóüzem bővítésére. Az újonnan épülő cérnázóba — a helyiség mesterséges megvilágítást, korszerű légcserélő berendezést és parkettot kap — 13 különböző új cérnázó-, valamint csévelőgépet szerelnek be. Nem lesz »mostoha gyerek« a vetülékcsévelő és a felvető sem, de talán mégis a szövődének jut majd a legtöbb újdonság: többek között 50 automata szövőszéket kap, 30 ponyvaszövő fordulatát megnövelik, 40 automatikus lánchengerféket állítanak munkába. Kötözésről szerelésre állnak át, a gépek átcsoportosításával pedig az eddigi kettőről háromgépes szövőállásokat alakítanak ki.

Decemberben helyeztek üzembe a tisztítóban egy nyugatnémet gyártmányú, nagy teljesítményű szövetnyíró-tisztító gépet. Jövőre a kivarróban folytatódik a korszerűsítés: öt gépi stoppoló asztalt szerelnek be, s ezáltal 50—100 százalékban nőhet a műhely termelékenysége. A kikészítőbe új szövetszárítót készítenek házilag, mely óránként 360 liter vizet párologtat el, szemben a régivel, mely csak 100 literre volt képes. Fontos feladatot jelent majd az anyagmozgatás gépesítése is. Elsősorban a lánchengerek szövődebeli szállítására, valamint a fonalraktárban akarnak megfelelő darukat felszerelni. Felújítják a javítóműhely épületét, és új transzformátorállomást építenek külső vételezésű áram számára.

Kutatási program

Nemcsak intézkedések kaptak helyet a műszaki fejlesztési tervben, hanem a legkülönbözőbb kísérletezési lehetőségek felvetése is. Ezenkívül külön kutatási terv foglalja össze azokat a feladatokat, melyek megoldása nagy szakértelmet és hosszabb időt igényel. Négy kutatási téma kidolgozását már az idén megkezdték. Így — a Textilipari Kutató Intézettel közösen — új típusú automatikus ponyvaszövőgépet konstruálnak. Hasonló nagy fordulatszámú ponyvaszövőt egyedül az NSZK-ban gyártanak, a hazai gép azonban csak fele árba kerül. Már megoldottnak mondható az új berendezés alsónyüst-vezérlése, a gépszélesítés, az önműködő differenciál lánchengerfék, valamint az ékszíj-meghajtás is.

Az úgynevezett felsőütésű ponyvaszövőgépek átalakítása alsóütésűvé, és a fordulatszám megnövelése a Könnyűipari Tervező Vállalattal képez együttes munkát. Az olcsóbb átalakítás teszi lehetővé, hogy 1962-ben nemcsak a prototípus készül el, hanem 30 gépből álló széria is. Fontos helye van a kutatási programban a nehézszövőgépekhez való vetélőváltó automaták kialakításának. Azt keresik, hogy melyik automatafék a legjobb és leggazdaságosabb.

Kézenfekvő, hogy a szövés nélküli textilia előállítása sokkal olcsóbb, mint a szövötté. Ezért kísérleteznek vele Újszegeden is. Ilyen berendezés akár meg is tízszerezheti a termelékenységet. Az eddig elmondottakon kívül foglalkoznak 1962-ben a félnehéz szövőgépek átalakításával, valamint az impregnálás új technológiájának kidolgozásával. Az új impregnálási módszer akkor nevezhető majd jónak, ha csökkenti a pácolás és a szárítás jelenlegi számát.

*

Az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat műszaki fejlesztési és kutatási programja nem csupán az 1962-es évre vonatkozik, hanem — például az új ponyvaszövőgép létrehozása — pontosan beleillik, sőt alapját képezi a gyár távlati rekonstrukciójának. Ezért lesz különösen fontos végrehajtása.

F. K.

Az „enyém"-ből MÁR „MIÉNK" LETT

Vass Gergely alsóvárosi gazda a szövetkezeti életről

A napokban lesz két esztendeje, amikor Szeged-Alsóvároson, a Szabadsajtó utca 71. szám alatt is megjelentek a párt képviselői, hogy a szövetkezés előnyeit magyarázzák a háziaknak. Barátsággal, letörölt székkel és jófajta homokival kínálták őket.

Érvek és ellenérvek

Nem kell azonban azt gondolni, hogy a szíves fogadtatáshoz méltóan végig simán ment a dolog. Vass Gergely és felesége egész garmada érvet hoztak fel a régi, megszokott életmód védelmében. A 64 esztendős házigazda rendkívül tájékozottan adta fel a fogasabbnál fogasabb kérdéseket és nem elégítette ki csak a konkrét és részletes válasz. Igen aggódott például amiatt, hogy mi lesz velük, ha a kezükből kiesik majd a szerszám, hiszen az öregség a legerősebb fizikumú embert is legyőzi. A termelőszövetkezeti gazdák nyugdíjazásáról szóló rendeletet ő maga is ismerte az újságokból, ez azonban csak részben nyugtatta meg. Azután hitetlenkedett abban is, hogy a szövetkezetben olyan szorgalommal dolgoznának a parasztok, mintha maguknak dolgoznának.

Négy hosszú estére volt szükség, hogy a kimerülésig menő viták és gyötrődések után végre 1960 január derekán aláírja a szövetkezeti tagságot igazoló paksamétát. Mintha akkor rögtön fellélegzett volna egy kicsit. A felesége, aki minden mozdulatát figyelte, úgyszintén. Vagy csak a vitatkozó partnereknek tűnt így?

Az alsóvárosi pártszervezetben elégedetten vették tudomásul Vassék döntését. Olyan »kulcsember« félének tekintették Gergely bácsit, mivel jó gazda létére igen nagy tekintélyt vívott ki magának a környéken. És csakugyan. Vass Gergely belépése után mintha megélénkült volna a szövetkezetszervezés ezen a városrészen.

504 munkaegység

Gergely bácsi tehát már két év óta a Táncsics Tsz gazdaságában munkálkodik. Azóta tán ezerszer is meghányta-vetette magában, hogy helyesen cselekedett-e. És bármennyire is szerette volna az újat elmarasztalni, a régit pedig dicsérgetni, nem volt szíve erre az igazságtalanságra. »Ugyan, miért csapnám be önön magamat?« — tette fel a kérdést bölcsebbik énjének és ilyenkor elcsitult, majd végképp megszűnt benne a dohogás. Az első esztendő végén a feleségével együtt 504 munkaegység után részesedett a közös jövedelemből. Leültek és fehéren feketével kiszámították, hogy nem jártak rosszul, sőt határozottan kellemesen érezték magukat a nagy családban, ahol tisztelik-becsülik mindkettőjüket. Az 1961-es esztendő már kevésbé jól sikerült, de nem a szövetkezet hibájából, hanem azért, mert Vass néni szinte állandóan betegeskedett. Ekkor sem éreztek azonban valamiféle létbizonytalanságot, sőt tapasztalhatták, hogy nincsenek egyedül bajaikkal.

Amikor egy ember megváltozik

Hanem azt számon tartotta, hogy belépésük óta feléjük sem nézett senki az »agitálók« közül. »Hát csak eddig voltam fontos nekik?« — tűnődött igen gyakran és lassan már úgy könyvelte el magának, hogy itt nem az ember fontos, hanem maga a szövetkezet. Talán ezért is lepődött meg egy kissé, amikor a minap meglátogatta az egyik kommunista azok közül, akik rábeszélték a belépésre.

Hosszú órákig húzódott a beszélgetés. És ahogy teltek a percek, egyre jobban kiderült, hogy Vass Gergely máris egészen más, mint egyéni gazda korában volt. Mintha a magába szedett közösségi élményhalmaz derűsebb kedvet adott volna neki. Jóllehet maga sem vette észre a változást, pedig az »enyém« kifejezés helyett már minduntalan a »miénk« fogalmat használja. A belépési nyilatkozat aláírása előtt még el sem tudta képzelni életét »az én lovam«, az én földem« nélkül. Most meg egyre-másra mondogatta a Táncsics Tsz-szel kapcsolatban: »A mi paprikatelepítésünk nagyon jól sikerült«. »Nálunk nincs torzsalkodás a tagság körében«. »Nekünk olyan sok szép birsalmánk termett, hogy a 8-as csemegebolt vezetője nem győzte dicsérni, mikor beszállítottam nekik vagy két mázsányit«.

Nincsenek hibák?

Feltűnt, hogy a házigazda szinte egyáltalán nem hozott fel kifogásokat a szövetkezet ellen, jóllehet igen kritikus szemű ember és véleményét sem szokta magában szorongatni. »Hát minden jól megy Gergely bácsi szerint?« — hangzott el a kérdés. Megvonta a vállát, hogy mit is mondjon erre. Csupán a jó és a rossz egyensúlya végett nem akar belefogni holmi vádaskodásba. Mert — bármilyen furcsán hangzik is — a Táncsicsban még a hiba is dicsérendő dologgá sikeredett eddig. Egyszer az egyik munkacsapatot — ahol Vass néni is dolgozott — kapálás közben meglátogatta a brigádvezető. Mivel észrevett egy-két elmaradt gyomot, így zsörtölődött: »Micsoda rabmunka ez, a kutyafáját?« Meg is kapta ezért a magáét. Egyrészt az önérzetükben megbántottak tiltakoztak a sértő megjegyzés miatt, másrészt a vezetőség is megmosta a brigádvezető fejét, ami elégtétellel töltötte el a munkacsapat tagjait.

Elégedett Vass Gergely a közös állatállomány fejlődésével is. »Most adtunk el egy falka malacot« — mondotta. Csak a férőhely kevés a jószágnak, azt kellene többet építeni. A szövetkezeti demokrácia ellen sincs kifogása. »Nálunk megkérdezik a tagságot, mielőtt határozatot hozna a vezetőség. A közgyűlés véleménye döntött abban is, hogy foglalkozzunk-e például csirkeneveléssel« — magyarázta, miközben a felesége bizonygatta, hogy úgy van, ahogy mondja.

Végezetül mégis tett egy-két bíráló észrevételt. Szerinte egészségtelen dolog az, hogy a Táncsics Tsz-nek Baktóban és a gyálai réten is van valamennyi földje, ahova nagy munkák idején két órahosszat kell kocsikáztatni az embereket. Azután a nyugdíjazásról szóló rendeletet sem ismeri eléggé, s szeretné, ha a vezetőség ez irányban alaposan tájékoztatná a tagságot.

N. I.

Mintegy egymilliárd forintot költenek az élelmiszeripar korszerűsítésére 1962-ben

Békéscsabán konzervgyár és hűtőház, Nyiregyházán konzervgyár épül — Elkészül 11 vidéki sütőüzem, valamint a gyöngyösi és a makói tejüzem

Az Élelmezésügyi Minisztérium műszaki főosztályán kapott tájékoztatás szerint 1962 az élelmiszeripar korszerűsítésének jelentős esztendeje lesz. A tervek elkészítésénél arra törekedtek, hogy minden élelmiszerfajtából tovább javuljon az ellátás. Ennek figyelembevételével állították össze a beruházási terveket is. Az egész élelmiszeripar rendelkezésére álló mintegy egymilliárd forint fejlesztési összeget elsősorban a már megkezdett építkezések meggyorsítására, az üzemek gépesítésére és műszerezésére fordítják.

Az élelmiszeripar 1962-es beruházásai közül kiemelkedik a békéscsabai és a nyíregyházi konzervgyár építése. Békéscsabán kétszázmilliós beruházást jelentő konzervgyáron kívül — a mirelite üzem kivételével — 1962-ben elkészül az új hűtőház is.

A várható nagyobb mennyiségű baromfi feldolgozására új gépsorok beállításával korszerűsítik úgyszólván az összes feldolgozó vállalatot. Új gépet kap többek között a debreceni, a kaposvári, a kecskeméti, a győri, a sárvári és a kiskunhalasi baromfifeldolgozó. Üzembe helyezik a napi 20 000 liter tej feldolgozására alkalmas gyöngyösi új tejüzemet, s ezzel lényegesen megjavul a mátrai üdülők tej- és tejtermék-ellátása. Elkészül a makói tejüzem is, valamint a tatabányai tejüzem. A sütőipar korszerűsítésére fordítandó mintegy nyolcvanmillió forintból jövőre 11 új üzem épül és igen sok új gépet kapnak a vállalatok. Elkészül többek között a kazincbarcikai, a szobi és a zalaegerszegi kenyérgyár. A nagyüzemi szőlőművelést segíti, hogy mintegy 16 millió forintból több központi és úgynevezett mozgó szőlőfeldolgozó üzemet építenek. Már a süreire elkészül többek között a kecskeméti, a keceli, a tiszakürti és a bácsalmási, valamint két olyan szőlőfeldolgozó üzem, amelyet egyik helyről a másikra szállíthatnak. (MTI)

Középblokkok raktára

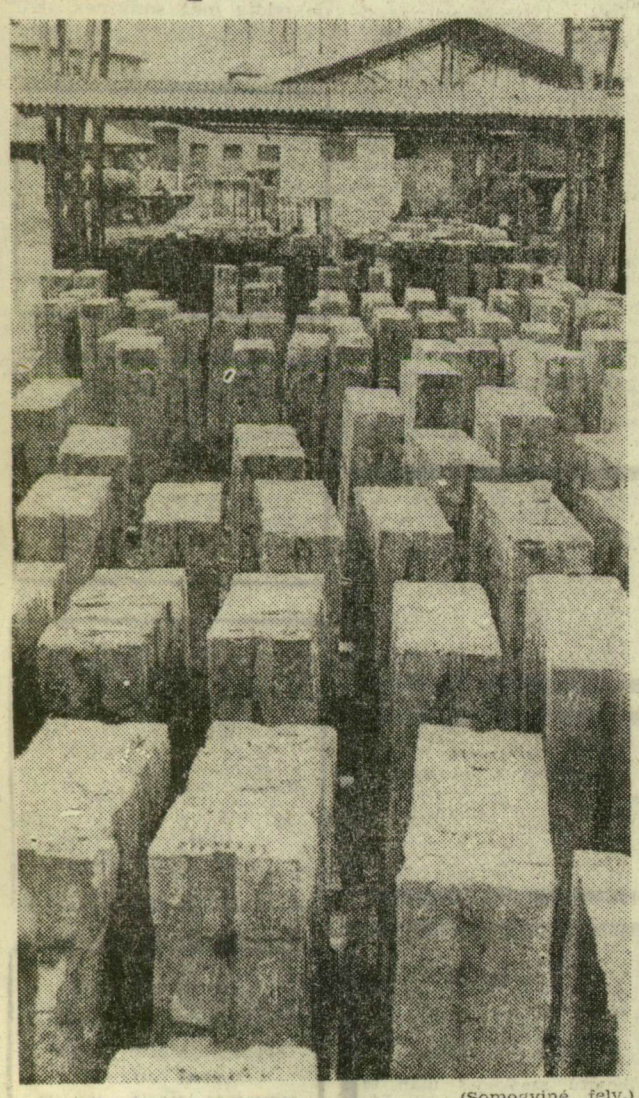

(Somogyiné felv.)

Egyelőre nem gyártják a téglablokk-elemeket az 1. sz. téglagyár telepén. A kész blokkok katonás rendbe rakva száradnak. Az Odessza-telepen pedig — ahol már folyik az épületek alapozása — az átvett elemek sorakoznak. Ahogyan elkészül tehát az alap, s az időjárás is engedi, megkezdődhet Szeged első középblokkos építkezése

Vidám búcsú az óévtől

A vendéglőkben reggel öt óráig mulattak a szegediek Csendes éjszaka a rendőrségen és a mentőknél

Áradó jókedv, sok pezsgő és vacsora, telt házak a zenés szórakozóhelyeken és rengeteg házi mulatság egészen reggelig — talán így lehetne tömören jellemezni a szegediek 1961. évi Szilveszter-éjszakáját. Néhány érdekesebb részlet azonban még jellemzőbben, teljesebben mutatja be, hogyan búcsúztatták nálunk az óévet.

A Hungáriában például *kilencszáz vacsora* fogyott el, s a jó hangulatban több asztalnál pezsgőt bontottak. Általában valamennyi szórakozó helyen *rekordot értek el a pezsgőfogyasztásból.* A házi mulatságok hangulatos »lebonyolításához« is sok pezsgőt, több ezer üveg bort, sört hordtak össze a vendéglátó házigazdák.

A korábbi évek rossz tapasztalataitól eltérően *nyugodt, békés szilvesztere volt a szegedi rendőrségnek és a mentőknek is.* Szilveszter éjszakáján, de az új év első napján sem történt egyetlen előállítás a rendőri ügyeleten. A mentők sem panaszkodhattak, mert Szilveszter éjszakáján egyetlen részeg emberrel akadt dolguk, s újév napján is *mindössze két esetben* kellett sérült, vagy részeg emberhez kivonulniok.

Rekordforgalmat bonyolítottak le a szegedi taxik is. Az éjszaka folyamán 30 taxi mintegy négyezer utast szállítottak, tehát egy-egy gépkocsivezető kocsijával mintegy 130 embert vitt a kívánt helyre. Az igény azonban a meglévő taxik háromszorosa lett volna.

A Szegedi Közlekedési Vállalat Szilveszter egész éjszakáján — kétórás pihenéssel — közlekedtetett villamoskocsikat. Az »ügyeletes« kocsikkal háromszáz ember utazott. A forgalom csúcspontja viszont reggel ötórakor volt — mert addig mulattak a szegediek a vendéglőkben.

Újabb áremelkedések Franciaországban

A franciáknak az élelmiszerek árának újabb emelkedését hozta az új esztendő — jelenti a TASZSZ.

Az Országos Statisztikai Intézet jelentése szerint az újév előestéjén jelentősen emelkedett a teavaj és más tejtermékek, valamint a gyümölcs ára. A statisztikai intézet adatai szerint huszonnégyfajta élelmiszer drágult meg az ó-esztendő utolsó napján. (MTI)